

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania D. M.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 26 listopada 2024 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 30 marca 2022 r., sygn. akt III AUa 1459/21,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne,**
- 2. zasądza od organu rentowego na rzecz odwołującego się
kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych z odsetkami z art. 98
par. 1¹ kpc tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 października 2024 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji cofnął skarg kasacyjną wniesioną od wyroku Sadu Apelacyjnego w Warszawie z 30 marca 2022 r., III AUa 1459 w sprawie z odwołania D. M. od decyzji organu rentowego z 24 czerwca 2017 r. w przedmiocie wysokości emerytury policyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie skargi kasacyjnej przez organ rentowy uzasadnia umorzenie postępowania kasacyjnego (art. 391 § 2, art. 469 w związku z art. 398²¹ k.p.c.). Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku organu rentowego – jako emanacji państwa – o nieobciążanie go kosztami zastępstwa procesowego odwołującego się w postępowaniu kasacyjnym. Całe postępowanie sądowe jak i postępowanie kasacyjne zostało wywołane działaniami organu rentowego, który – jak wynika z wyroku Sądu drugiej instancji zgodnego z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego – wadliwie ustalił nową wysokość świadczenia wypłacanego odwołującemu się.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[a.ł.]